

ve itd. se je pisalo v Glasniku stalno narazen. Narazen so se pisale tudi druge sestavljenke, dasi nekoliko manj redno kakor v Novicah in drugod.¹

Take pisave se je oklenil tudi Levstik, za- voljo tega so jo sprejeli tako prijatelji Jurčič, Erjavec, Valjavec, Janežič in drugi pri Glasniku kakor pozneje Stritar v Zvonu in Levec v Ljubljanskem Zvonu. Le mariborska Zora se ni ravnala v tem oziru po Levstiku, dasi ga je sicer močno posnemala.

¹ Le nekaj zgledov! Glasnik: do pod pazhe (1. zv. 47) na robe (1. zv. 88) po koncu (1. zv. 118) na ravnost (3. zv. 15, 34) berž ko ne (6. zv. 47, 84) na posled (7. zv. 104) po vseči (1863, 7; 1864, 135) zdaj po konci zdaj po čez (1864, 100) iz prva (1867, 52) za tega delj (46) iz nova (1868, 21) s pomladi (175) itd.

Levstik je pisal n. pr.: po polu dne, po polu noči, o polu osmih, po polnem, na tihoma, iz nova, s kratka itd.,¹ kakršno pisavo je sprejel tudi Stritar v svoj Zvon.²

Ker je živelo v naši pisavi to načelo tako krepko, ga je sprejel tudi Levec v Ljubljanski Zvon. V prvih letnikih se je pisalo docela po tem načelu, pozneje pa so začeli nekatere skupine pisati skupaj. (Dalje.)

¹ Naprej: ob polu osmih (232, 244, 252, 249 itd.) iz početka (21, 69) itd. Mladika: po polu dne (13, 194) iz nova (16) po polnem (34, 72, 73) po polu noči (186) o polu osmih (186) na tihoma (188). Pesmi Fr. Prešerna: s kratka (15) itd.

² Nekaj zgledov iz 1. letnika: s pomladi (90, 91) s konca (100, 308) z lahka (100) s težka (302) na tanko (93, 304) na ravnost (148, 304) po leti (115) na robe (115) po poludne (148) o poludne (153) do poludne (157) v eno mer (100) če dalje bolj (111) za tega delj (106) itd.

